

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ: مُرَاجَعَةُ دُرُوسِ الصَّفِّ السَّابِعِ وَ الثَّامِنِ

أَهْلًا وَ سَهْلًا: خوش آمدید

يَبْتَدِئُ الْعَامَ الدَّرَاسِيَّ الْجَدِيدَ. يَذْهَبُ الطُّلَّابُ وَ الطَّالِبَاتُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ بِفَرَحٍ؛ هُمْ يَحْمِلُونَ حَقَائِبَهُمْ؛
سال تحصیلی جدید آغاز می شود. دانش آموزان پسر و دختر باخوشحالی به مدرسه می روند، آنها کیف هایشان را برمی دارند(حمل می کنند)؛
اللَّهُ وَارِعٌ مَمْلُوءَةٌ بِالْبَيْنِ وَ الْبِنَاتِ. يَبْتَدِئُ فَصْلَ الدَّرَاسَةِ وَالْقِرَاءَةِ وَ الْكِتَابَةِ وَ فَصْلَ الصَّدَاقَةِ بَيْنَ التَّلَامِيذِ.

خیابان ها پر از پسران و دختران است. فصل درس خواندن و خواندن و نوشتن و فصل دوستی میان دانش آموزان آغاز می شود.(شروع می شود)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾ به نام خداوند بخشنده مهربان

أَبْدَأُ بِاسْمِ اللَّهِ كَلَامِي أَبْدَأُ بِاسْمِ اللَّهِ كَلَامِي

با نام خدا سختم را آغاز می کنم پروردگارم را هنگام برخاستنم یاد می کنم

أَبْدَأُ بِاسْمِ اللَّهِ دُرُوسِي أَبْدَأُ بِاسْمِ اللَّهِ دُرُوسِي

با نام خدا درس هایم را آغاز می کنم پروردگارم را هنگام نشستنم یاد می کنم.

أَقْرَأُ بِاسْمِ اللَّهِ كِتَابِي أَسْأَلُ رَبِّي حَلَّ صَعَابِي

کتابم را با نام خدا می خوانم از پروردگارم، حلّ سختی هایم رادخواست می کنم.

مَكْتَبُنَا نُورٌ وَ حَيَاةٌ فِيهِ دُعَاءٌ، فِيهِ صَلَاةٌ

مکتب ما روشنایی و زندگی است. در آن دعاست، در آن نماز است.

فِيهِ عُلُومٌ، فِيهِ كَمَالٌ فِيهِ كُنُوزٌ، فِيهِ جَمَالٌ

در آن دانش هاست، در آن کمال هست. در آن گنج هاست، در آن زیبایی هست.

يَتَخَرَّجُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ وَ يَدْرُسُ فِيهِ الْحُكَمَاءُ

دانشمندان از آن فارغ التحصیل می شوند و حکیمان در آن درس می خوانند.

هَآ كُتُبِي أَنْوَارٌ سَمَائِي مَرْحَمَةٌ، كَنْزٌ، كَدَوَائِي

هان، کتاب هایم روشنایی های آسمانم، مهربانی و گنج و مانند دارویم هستند.

أَبْدَأُ بِاسْمِ اللَّهِ أَمُورِي قَاسِمٌ إِلَهِي، زَادٌ سُورِي

با نام خدا کارهایم را آغاز می کنم نام خدایم، شادی ام را زیاد کرد

الدَّرْسُ الثَّانِي: قَوَانِينُ الْمُرُورِ قَانُونِ هَاي رَانْدَكِي

رَجَعَ سَجَادٌ مِنَ الْمَدْرَسَةِ حَزِينًا؛ عِنْدَمَا جَلَسَ عَلَى الْمَائِدَةِ مَعَ أَسْرَتِهِ،

سجاد با ناراحتی از مدرسه برگشت؛ وقتی که همراه خانواده اش بر سر سفره غذا نشست

بَدَأَ الْبُكَاءَ فَجَاءَهُ وَ ذَهَبَ إِلَى عَرَفْتِهِ؛ ذَهَبَ أَبُوهُ إِلَيْهِ وَ تَكَلَّمَ مَعَهُ وَ سَأَلَهُ: «لِمَاذَا أَكَلْتَ الطَّعَامَ؟!»

ناگهان شروع به گریه کرد و به اتاقش رفت پدرش نزد او رفت و با او سخن گفت و از او پرسید: «چرا غذا نخوردی؟!»

أَجَابَ: «هَلْ تَعْرِفُ صَدِيقِي حُسَيْنًا؟» پاسخ داد: «آیا دوستم حسین را می شناسی؟»

قَالَ: «نَعَمْ؛ أَعْرِفُهُ؛ هُوَ وَكَدَّ ذِكْرِي وَ هَادِيٌّ. مَاذَا حَدَّثَ لَكَ؟» گفت: «بله؛ می شناسمش؛ او پسری باهوش و آرام است. چه اتفاقی برایش افتاده است؟»

أَجَابَ سَجَادٌ: «هُوَ رَقَدَ فِي الْمُسْتَشْفَى؛ تَصَادَمَ بِالسَّيَّارَةِ؛ سَجَادُ جَوَابُ دَادَا؛ وَ دَرِ بِيْمَارِسْتَانِ بَسْتَرِي شُدِهَ اسْت؛ بَا مَاشِينِ تَصَادَفَ كَرْدِهَ اسْت؛

حَدَّثَ التَّصَادُمَ أَمَامِي؛ عِنْدَمَا شَاهَدْتُهُ عَلَى الرَّصِيفِ الْمُقَابِلِ؛ نَادَيْتُهُ؛ فَعَلَّيْتُهِ أَرِ عَ فَجَاءَهُ وَ مَا نَظَرَ إِلَى الْبِيسَارِ وَ الْيَمِينِ؛ إِفْتَرَبَتْ سَيَّارَةٌ مِنْهُ وَ صَدَمَتْهُ .

تصادف جلوی من اتفاق افتاد؛ وقتی که او را در پیاده مقابل دیدم؛ صدایش زدم؛ ناگهان از خیابان عبور کرد و به چپ و راست نگاه نکرد؛ اتومبیلی به او

نزدیک شد و به او برخورد کرد.

قَالَ أَبُوهُ: «كَيْفَ حَالُهُ الْآنَ؟» پدرش گفت: «حالا حالش چطور است؟»

قَالَ سَجَادٌ: «هُوَ بَخِيرٌ؛ كَانَتْ سُرْعَةُ السَّيَّارَةِ قَلِيلَةً.» سجاد گفت: «او خوب است؛ سرعت ماشین کم بود.»

فِي الْيَوْمِ التَّالِيِ طَلَبَ الْمُدْرَسُ مِنْ تَلَامِيذِهِ كِتَابَةَ قَوَانِينِ الْمُرُورِ فِي صَحِيفَةٍ جِدَارِيَّةٍ.

در روز بعد معلم از دانش آموزانش نوشتن قوانین رانندگی را در یک روزنامه دیواری درخواست کرد.

ثُمَّ طَلَبَ مُدِيرَ الْمَدْرَسَةِ مِنْ إِدَارَةِ الْمُرُورِ شَرْحَ إِشَارَاتِ الْمُرُورِ فِي الْمَدْرَسَةِ.

سپس مدیر مدرسه از اداره راهنمایی و رانندگی خواست علامت های راهنمایی و رانندگی را شرح دهند.

جَاءَ شَرْطِيُّ الْمُرُورِ وَ شَرْحَ الْإِشَارَاتِ الْأَلْزَمَةَ لِلتَّلَامِيذِ وَ أَمَرَهُمْ بِالْعُبُورِ مِنْ مَمَرِ الْمَشَاةِ.

پلیس راهنمایی و رانندگی آمد و علامت های لازم را برای دانش آموزان شرح داد و به آنها دستور داد از گذرگاه(خط) عابر پیاده عبور کنند.

كَتَبَ التَّلَامِيذُ صَحِيفَةَ جِدَارِيَّةٍ وَ رَسَمُوا فِيهَا عِلَامَاتِ الْمُرُورِ وَ شَرَحُوا مَعَانِيَهَا.

دانش آموزان یک روزنامه دیواری نوشتند و در آن علامت های راهنمایی و رانندگی را نقاشی کردند و معانی آن را شرح دادند.

الْعَمَالُ يَعْمَلُونَ: کارگران در حال کارند

السَّيْرُ فِي هَذَا الطَّرِيقِ مَمْنُوعٌ. :عبور ممنوع

الدَّوْرَانُ عَلَى الْيَمِينِ مَمْنُوعٌ. :دورزدن به راست ممنوع

تَقْتَرِبُ مِنَ الْمَطْعَمِ: به رستوران نزدیک می شوید

الدَّوْرَانُ عَلَى الْبِيسَارِ مَمْنُوعٌ: دورزدن به چپ ممنوع

«أَنْظُرُوا يَا زَمَلَانِي. أَنْظُرُنَا يَا زَمِيلَانِي. أَيُّ پسران هم کلاسی ام، نگاه کنید. ای دختران هم کلاسی ام نگاه کنید.

تِلْكَ سَفِينَةُ حَرْبِيَّةٌ تَقْتَرِبُ مِنَّا». آن یک کشتی جنگی است که به ما نزدیک می شود.

السَّفِينَةُ الْحَرْبِيَّةُ اقْتَرَبَتْ مِنْهُمْ وَ نَزَلَ مِنْهَا جُنُودٌ. فَرِحَ الطُّلُبُ وَ سَأَلُوا الْجُنُودَ: «كَيْفَ وَجَدْتُمْ مَكَانَنَا؟»

کشتی جنگی به آنها نزدیک شد و سربازان از آن پیاده شدند. دانشجویان خوشحال شدند واز سربازان پرسیدند: «چگونه جای ما را پیدا کردید؟!»
أَجَابَ الْجُنُودُ: «رَأَيْنَا دُخَانًا مِنْ بَعِيدٍ. فَأَتَيْنَا وَ شَاهَدْنَاكُمْ» سربازان جواب دادند: «دودی را از دور دست دیدیم. پس آمدیم و شما را دیدیم.

الدَّرْسُ الْخَامِسُ: الرَّجَاءُ آمِيدٌ

كَانَتْ مَجْمُوعَةٌ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ فِي غَابَةِ الْأَسْدِ وَ الثَّعْلَبِ وَ الذَّنْبِ وَ الْغَزَالَةِ وَ الْكَلْبِ وَ... گروهی از حیوانات در جنگلی بودند؛ شیر، روباه، گرگ، آهو، سگ و...
فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ جَاءَ سَنَةٌ صَيَادِينَ وَ حَفَرُوا حُفْرَةً عَمِيقَةً ثُمَّ سَتَرُوهَا لِصَيْدِ الْحَيَوَانَاتِ وَ بَيَعَهَا لِحَدِيقَةِ الْحَيَوَانَاتِ.

در روزی از روزهای شکارچی آمدند و چاله عمیقی کردند سپس آن را برای شکار حیوانات و فروش آنها به باغ وحش پوشاندند.

وَقَعَ ثَعْلَبٌ وَ غَزَالَةٌ فِي الْحُفْرَةِ بَغْتَةً؛ فَطَلَبَا مُسَاعَدَةً؛ رُوبَاهِي وَ أَهْوَبِي نَاقِهَانِ فِي حُفْرَةِ افْتَادَنْدِ وَ كَمَكٌ خَوَاسْتَنْدِ.

لَكِنِ الْحَيَوَانَاتِ هَرَبْنَ لِأَنَّهِنَّ سَمِعْنَ مِنْ بَعِيدٍ أَصْوَاتِ الصَّيَادِينَ وَ لِي الْحَيَوَانَاتِ فَرَارُ كَرَدَنْدِ؛ زَبِيرًا مِنْ دُورِ دَسْتِ صَدَاهَايِ شَكَارِچِي هَا رَا شَنِيدَنْدِ..
حَاوَلُ الثَّعْلَبُ وَ الْغَزَالَةُ لِلنَّجَاةِ. رُوبَاهِ وَ أَهْوِ بَرَايِ نَجَاتِ تَلَاشُ كَرَدَنْدِ.

بَعْدَ دَقَائِقٍ؛ قَالَتْ حَمَامَةٌ لِلثَّعْلَبِ: «لَا فَايِدَةَ لِلْمُحَاوَلَةِ. لَا تَصْعَدُ. أَنْتَ لَا تَقْدِرُ. لَقَدْ جَرَحْتَ بَدَنَكَ.»

پس از چند دقیقه کبوتری به روباه گفت: «تلاش هیچ فایده ای ندارد. بالا نیا. تو نمی توانی. بدنت را زخمی کردی.

وَ قَالَ كَلْبٌ لِلْغَزَالَةِ: «لَا رَجَاءَ لِنَجَاتِكَ. لَا تَصْعَدِي. أَنْتَ لَا تَقْدِرِينَ. لَقَدْ جَرَحْتَ بَدَنِكَ.»

و سگی به آهو گفت: «امیدی به نجات تو نیست. بالا نیا. تو نمی توانی. بدنت را زخمی کردی.

حَاوَلُ الثَّعْلَبُ وَ الْغَزَالَةُ الْخُرُوجَ مَرَّةً أُخْرَى وَ لَكِنِ بَدُونِ فَايِدَةٍ. رُوبَاهِ وَ أَهْوِ بَرَايِ بِيرونِ آمَدَنْدِ بَارِ دِيگَرِ تَلَاشُ كَرَدَنْدِ وَ لِي بِي فَايِدَةَ بُوَدِ.

يَتَسَبَّحُ الْغَزَالَةُ وَ يَقِيْتُ فِي مَكَانِهَا وَ لَكِنِ الثَّعْلَبُ حَاوَلٌ ثَبِيرًا. أَهْوِ نَا آمِيدُ شُدُ وَ دَرِ جَايشِ مَانَدِ، وَ لِي رُوبَاهِ خِيَلِي تَلَاشُ كَرَدِ.

قَالَتْ لَهُ الْحَمَامَةُ: «أَلَا تَلْتَقْدِرُ، لِمَ تُحَاوَلُ؟! اِقْبَلْ مَصْرَبَكَ.» «كَبُوتَرِ بَهْ اَوِ كَفْتِ: «تُو نَمِي تُوَانِي، چَرَا تَلَاشُ مِي كُنِي؟! سَرِنُوشْتِ رَا بِيذِيرِ.

لَكِنِ الثَّعْلَبُ خَرَجَ مِنَ الْحُفْرَةِ. فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ وَصَلَ هُدُودَهُ وَ قَالَ: «وَلِي رُوبَاهِ اَزْجَالِهِ بِيرونِ آمَدِ. دَرِ اَيْنِ (آن) هَنْگَامِ هِدْهَدِ رَسِيدِ وَ كَفْتِ:
«أَنَا أَعْرِفُ هَذَا الثَّعْلَبِ؛ هُوَ ثَقِيلُ السَّمْعِ؛ هُوَ ظَنَّ أَنَّ الْحَمَامَةَ تُشَجِّعُهُ عَلَى الْخُرُوجِ»

من این روباه را می شناسم؛ او کم شنواست؛ (سنگین گوش است.) او گمان کرده است که کبوتر او را تشویق به بیرون آمدن می کند.

قَالَتْ الْحَيَوَانَاتُ: «نَحْنُ ظَلَمْنَا الْغَزَالَةَ. عَلَيْنَا مُسَاعَدَتُهَا.» حیوانات گفتند: «ما به آهو ستم کردیم. باید به او کمک کنیم.

قَالَتْ الْحَمَامَةُ لِلْغَزَالَةِ: «أَخْرُجِي. أَنْتَ تَقْدِرِينَ عَلَى الْخُرُوجِ بِسَهُولَةٍ. لَا تَيَّاسِي.» کَبُوتَرِ بَهْ أَهْوِ كَفْتِ: خَارِجُ شُو تُو بَهْ آسَانِي مِي تُوَانِي خَارِجُ شُوِي نَاآمِيدُ نَشُو.

حَاوَلَتِ الْغَزَالَةُ الْخُرُوجَ مَرَّةً أُخْرَى فَخَرَجَتْ وَ فَرِحَتِ الْحَيَوَانَاتُ. أَهْوِ يَكِ بَارِ دِيگَرِ تَلَاشُ كَرَدِ وَ بِيرونِ آمَدِ وَ حَيَوَانَاتِ خُوشحَالِ شُدَنْدِ.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مَنْ طَلَبَ شَيْئًا وَ جَدَّ، وَ جَدَّ هَرَكْسُ چِيزِي بَخُوهَادِ وَ تَلَاشُ كَنْدِ، مَوْفَقٌ مِي شُودِ. (هَرَكْسُ چِيزِي خُوهَاَسْتُ وَ تَلَاشُ كَرْدِ، مَوْفَقٌ شُدِ.)

الدَّرْسُ السَّادِسُ: تَغْيِيرُ الْحَيَاةِ تَغْيِيرُ زَنْدِگِي

اِبْتَدَأَ الْعَامُ الدَّرَاسِيَّ الْجَدِيدَ وَ ذَهَبَ تَلَامِيذُ الْقَرْيَةِ إِلَى الْمُدْرَسَةِ. سَالِ تَحْصِيْلِي نُو اَعَاظُ شُدُ وَ دَانِشِ اَمُوزَانِ رُوسْتَا بَهْ مَدْرَسَه رَفْتَنْدِ.

كَانَتِ الْقَرْيَةُ صَغِيرَةً وَ جَمِيلَةً. دَخَلَتِ الْمُدْرَسَةَ فِي الصَّفِّ الرَّابِعِ. اَنْ رُوسْتَا كُوجِكِ وَ زَبِيَا بُوَدِ خَانَمِ مَعْلَمٌ وَ اَرْدِ كَلَّاسِ چِهَارَمِ شُدِ.

كَانَ الصَّفُّ مَزْدَجِيحًا. قَالَتْ الْمُدْرَسَةُ لِلْبَنَاتِ: «اجْلِسُوا عَلَى الْيَمِينِ.» وَ قَالَتْ لِلْبَنَاتِ: «اجْلِسْنَ عَلَى الْيَسَارِ.»

كلاس شلوغ بود. خانم معلم به پسرها گفت: «سمت راست بنشینید.» و به دخترها گفت: «سمت چپ بنشینید.»

هِيَ شَاهِدَتْ تَلْمِيذَةً رَاسِبَةً بِاسْمِ «سَارَةَ». فَحَزَنْتْ وَ ذَهَبَتْ لِمُشَاهَدَةِ مَلَقْهَا لِإِطْلَاعِ عَلَى مَاضِيهَا.

او دانش آموزی مردود به نام ساره را دید ناراحت شد و برای دیدن پرونده اش و برای آگاه شدن بر گذشته اش رفت.

فِي مِلْفِ السَّنَةِ الْأُولَى: هِيَ تَلْمِيذَةٌ جَيِّدَةٌ جِدًّا. تَكْتَبُ وَاجِبَاتِهَا جَيِّدًا. هِيَ نَشِيظَةٌ وَ ذَكِيَّةٌ.

در پرونده سال نخست: او دانش آموزی بسیار کوشاست. تکلیف هایش را خوب می نویسد. او فعال و زرنگ است.

وَ فِي مِلْفِ السَّنَةِ الثَّانِيَةِ: هِيَ تَلْمِيذَةٌ جَيِّدَةٌ جِدًّا. لَكِنِهَا حَزِينَةٌ. أُمُّهَا رَاقِدَةٌ فِي الْمُسْتَشْفَى.

و در پرونده سال دوم: او دانش آموزی بسیار کوشاست. ولی غمگین است. مادرش در بیمارستان بستری است.

وَ فِي مِلْفِ السَّنَةِ الثَّالِثَةِ: هِيَ فَقَدَتْ وَالدَّتْهَا فِي هَذِهِ السَّنَةِ. هِيَ حَزِينَةٌ جِدًّا.

و در پرونده سال سوم: او مادرش را امسال از دست داد. او بسیار غمگین است.

وَ فِي مِلْفِ السَّنَةِ الرَّابِعَةِ: هِيَ تَرَكَتِ الدَّرَاسَةَ وَ لَا تُحِبُّ الْمُدْرَسَةَ وَ تَتَنَامُ فِي الصَّفِّ.

و در پرونده سال چهارم: او درس خواندن را ترک کرد و مدرسه را دوست ندارد و در کلاس می خوابد.

الْمُدْرَسَةُ لَامَتْ نَفْسَهَا وَ غَيَّرَتْ طَرِيقَةَ تَدْرِيسِهَا. خَانَمِ مَعْلَمٌ خُودِشُ رَا سَرزَنْشُ كَرْدِ وَ رُوشُ تَدْرِيسِشُ رَا تَغْيِيرِشُ دَادِ.

بَعْدَ مَدَّةٍ فِي حَفْلَةِ مِيلَادِ الْمُدْرَسَةِ جَلَبَ التَّلَامِيذُ هَدَايَا لَهَا وَ جَلَبَتْ سَارَةُ لِمُدْرَسَتِهَا هَدِيَّةً فِي وَرَقَةٍ صَحِيفَةٍ.

پس از مدتی دانش آموزان در جشن تولد خانم معلم برایش هدیه هایی آوردند و ساره برای خانم معلم هدیه ای در برگه روزنامه ای آورد.

كَانَتِ الْهَدِيَّةُ زُجَاجَةً عَطْرِ أُمِّهَا، فَيَهِيْلِقِي * مِنَ الْعَطْرِ فَضَحَكَ التَّلَامِيذُ؛ اَنْ هِدْيَه شَبِيْشَهْ عَطْرِ مَادَرِشِ بُوَدِ كِه كَمِي عَطْرِ دَرِ اَنْ بُوَدِ وَ دَانِشِ اَمُوزَانِ خَنْدِيدَنْدِ؛

فَقَالَتِ الْمُدْرَسَةُ لِلْبَنَاتِ: «لَا تَضْحَكُوا» وَ قَالَتْ لِلْبَنَاتِ: «لَا تَضْحَكْنَ.» الْمُدْرَسَةُ عَطَّرَتْ نَفْسَهَا بِذَلِكَ الْعَطْرِ.

خانم معلم به پسرها گفت: نخندید « و به دخترها گفت: «نخندید.» خانم معلم با آن عطر به خودش عطر زد.

جَاءَتْ سَارَةُ عِنْدَ مُدْرَسَتِهَا وَ قَالَتْ: «رَائِحَتُكَ مِثْلُ رَائِحَةِ أُمِّي.» سَارَه نَزْدِ مَعْلَمِشِ آمَدِ وَ كَفْتِ: «بُويِ تُو مَانَدِ بُويِ مَادَرَمِ اسْت.»

شَجَّعَتِ الْمُدْرَسَةُ سَارَةَ؛ فَصَارَتْ تَلْمِيذَةً مِثَالِيَّةً. خَانَمِ مَعْلَمٌ سَارَه رَا تَشْوِيْقِ كَرْدِ وَ اَوِ دَانِشِ اَمُوزِي مَوْفَقٌ شُدِ.

وَ بَعْدَ سَنَوَاتٍ؛ اسْتَلَمَتِ الْمُدْرَسَةُ رِسَالَةً مِنْ سَارَةَ مَكْتُوبَةً فِيهَا: وَ پَسِ اَزِ چَنْدِ سَالِ؛ خَانَمِ مَعْلَمٌ نَامَه اِي اَزِ سَارَه دَرِ يَافْتِ كَرْدِ كِه دَرِ اَنْ نُوشْتَه شُدَه بُوَدِ:

«أَنْفِظْ لِي مُعَلِّمَةً شَاهِدَتْهَا فِي حَيَاتِي. أَنْتِ غَيْرْتِ مَصْرِي. أَنْارِأَلاً طَبِيبَةً»

«تو بهترین معلمی هستی که در زندگی ام دیده ام. تو سرنوشتم را تغییر دادی. من حالا پزشک هستم.»

و بَعْدَ مَدَّةٍ، اسْتَلَمَتِ الْمُدْرَسَةُ رِسَالَةَ أُخْرَى مِنَ الطَّبِيبَةِ سَارَةَ؛ وَ پَسَ از مَدَّتِي، خانم معلم نامۀ دیگری را از خانم دکتر ساره دریافت کرد
طَلَبْتُ مِنْهَا الْحُضُورَ فِي حَفْلَةِ زَوَاجِهَا وَ الْجُلُوسَ فِي مَكَانِ أُمِّ الْعُرُوسِ. (که) در آن از وی حضور در جشن عروسی اش و نشستن در جایگاه مادر عروس را خواسته بود.
عِنْدَمَا حَضَرَتْ مُدْرَسَتُهَا فِي حَفْلَةِ زَوَاجِهَا؛ قَالَتْ لَهَا سَارَةُ: شُكْرًا جَزِيلًا يَا سَيِّدَتِي؛ أَنْتِ غَيْرْتِ حَيَاتِي.

هنگامی که خانم معلم در جشن عروسی اش حاضر شد؛ ساره به او گفت: ای خانم! تو زندگی ام را تغییر دادی
فَقَالَتْ لَهَا الْمُدْرَسَةُ: «لَا يَا بِنْتِي؛ أَنْتِ غَيْرْتِ حَيَاتِي؛ فَعَرَفْتُ كَيْفَ أُدْرَسُ.»

پس خانم معلم به او گفت: «نه ای دخترم، تو زندگی ام را تغییر دادی؛ پس یاد گرفتیم (آموختیم) چگونه درس بدهم.»

الدَّرْسُ السَّابِعُ: ثَمَرَةُ الْجِدِّ: مَبِوَةٌ تَلَاشٍ (دسترنج)

كَانَ إِدِيسُونُ فِي السَّابِعَةِ مِنْ عُمْرِهِ، عِنْدَمَا عَجَزَتْ أَسْرَتُهُ عَنْ دَفْعِ نَفَقَاتِ دِرَاسَتِهِ:

ادیسون در سن هفت سالگی بود، (هفت ساله بود) هنگامی که خانواده اش از پرداخت هزینه های تحصیلش درماند
فَطَرَدَهُ مُدِيرُ مَدْرَسَتِهِ مِنَ الْمَدْرَسَةِ وَ قَالَ عَنْهُ: «إِنَّهُ تَلْمِذٌ أَحْمَقٌ.» «فَصَارَ بَائِعَ الْقَوَاقِ؛

پس مدیر مدرسه اش او را از مدرسه بیرون کرد، و در باره اش گفت: «او دانش آموزی نادان است.» پس میوه فروش شد.

وَلَكِنَّهُ مَا تَرَكَ الدِّرَاسَةَ؛ بَلْ دَرَسَ بِمُسَاعَدَةِ أُمِّهِ؛ هِيَ سَاعَدَتْهُ كَثِيرًا وَ لِيْ أَوْ دَرَسَ خَوَانِدُنَ رَا تَرَكَ نَكَرْدَ؛ بَلَكِمْ بَه كَمَكِ مَادَرَشِ دَرَسَ خَوَانِدُنَ. او خیلی کمکش کرد.
كَانَ إِدِيسُونُ ثَقِيلَ السَّمْعِ بِسَبَبِ حَادِثَةٍ أَوْ مَرَضٍ أَصَابَهُ أَيَّامَ الطُّفُولَةِ. ادیسون به سبب حادثه یا بیماری ای که روزهای کودکی دچارش شده بود کم شنوا بود.
إِدِيسُونُ أَحَبَّ الْكِيمِيَاءَ. فَصَنَعَ مُخْتَبَرًا صَغِيرًا فِي مَنْزِلِهِ وَ بَعْدَ مَدَّةٍ قَدَّرَ عَلَى شِرَاءِ بَعْضِ الْمَوَادِّ الْكِيمِيَاوِيَّةِ وَ الْأَدْوَاتِ الْعِلْمِيَّةِ؛

ادیسون شیمی را دوست داشت. پس آزمایشگاهی کوچک در خانه اش ساخت و پس از مدتی توانست برخی مواد شیمیایی و ابزارهای علمی را بخرد.

وَ بَعْدَ مُحَاوَلَاتٍ كَثِيرَةٍ صَارَ مَسْؤُولًا فِي أَحَدِ الْقَطَارَاتِ وَ قَدَّرَ عَلَى شَاءِ آلَةِ طِبَاعَةٍ وَ وَضَعَهَا فِي عَرَبِيَّةِ الْبَضَائِعِ،

و پس از تلاش های بسیاری مسئول یکی از قطارها شد و توانست دستگاه چاپی بخرد و آن را در واگن کالاها گذاشت،

وَ فِي السَّنَةِ الْخَامِسَةِ عَشْرَةَ مِنْ عُمْرِهِ كَتَبَ صَحِيفَةً أُسْبُوعِيَّةً وَ طَبَعَهَا فِي الْقَطَارِ. ودر سن پانزده سالگی روزنامه ای هفتگی نوشت و آن را در قطار چاپ کرد.

فِي أَحَدِ الْأَيَّامِ انْكَسَرَتْ إِحْدَى زُجَاجَاتِ الْمَوَادِّ الْكِيمِيَاوِيَّةِ فِي الْمَطْبَعَةِ؛ دَرِ يَكِيْ أَوْ رُوزَهَائِكِيْ أَوْ شِيشَهْ هَايْ مَوَادِّ شِيمِيَايِيْ دَرِ چَآپَخَانَهْ شَكَسَتْ

فَحَدَّثَ حَرِيْقٌ قَطْرَهُ رَئِيسَ الْقَطَارِ وَ عِنْدَمَا انْقَدَّ طِفْلًا مِنْ تَحْتِ الْقَطَارِ، جَعَلَهُ وَالِدُ الطِّفْلِ رَئِيسًا فِي شَرِكَتِهِ

و آتش سوزی روی داد و رئیس قطار او را بیرون کرد و وقتی که کودکی را از زیر قطار نجات داد، پدر کودک او را رئیس شرکتش کرد.

كَانَ إِدِيسُونُ مَشْغُولًا فِي مُخْتَبَرِهِ لَيْلًا وَ نَهَارًا. هُوَ أَوَّلُ مَنْ صَنَعَ مُخْتَبَرًا لِلْبَحْثِ الصَّنَاعِيَّةِ.

ادیسون شب و روز در آزمایشگاهش مشغول بود. او نخستین کسی بود که آزمایشگاهی برای پژوهش های صنعتی ساخت.

إِخْتَرَعَ إِدِيسُونُ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفِ إِخْتِرَاعٍ مِنْهُمْ؛ مِنْهَا الطَّاقَةُ الْكَهْرِبَائِيَّةُ وَ الْمِصْبَاحُ الْكَهْرِبَائِيُّ وَ مُسْجَلُ الْمَوْسِيقَى وَ الصُّوْرُ الْمُتَحَرِّكَةُ وَ آلَةُ السِّيْنِمَا وَ بَطَارِيَّةُ السِّيَّارَةِ

ادیسون بیشتر از هزار اختراع مهم اختراع کرد. از آن جمله نیروی برق، چراغ برق، ضبط کننده موسیقی، عکس های متحرک، دستگاه سینما و باتری خودرو

وَ الطَّاقَةُ الْكَهْرِبَائِيَّةُ فِي هَذَا الْعَصْرِ سَبَبٌ رَئِيسِيٌّ لِتَقْدِمِ الصَّنَاعَاتِ الْجَدِيدَةِ. وَ نِيْرُوقِ بَرَقِ دَرِ اَيْنِ رُوزِگَارِ دَلِيْلِ اَصْلِيْ پِيشْرَفْتِ صَنَائِعِ نُوِيْنِ بُوْدَهْ اَسْت.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ الْكُتُوبُ ۳۰

قطعاً کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند، ما پاداش کسی را که کار نیکو کند تباہ نمی کنیم.

الدَّرْسُ الثَّامِنُ: جَوَارُ بَيْنَ الزَّائِرِ وَ سَائِقِ سَيَّارَةِ الْأَجْرَةِ كُفْتُ وَ كُوبِيْ مِيَانِ زَائِرِ وَ رَانْدَنَدَهْ تَاكَسِيْ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ بَرَشْمَا (درود بر شما) عَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ. أَيْنَ تَذْهَبُونَ؟ دَرُودُ وَ رَحْمَتُ وَ بَرَكَاتُ خُدَا بَرِ شَمَا بَاد. كَجَا مِي رُويْدُ؟

تَذْهَبُ إِلَى مَنْتَحَفِ مَكَّةَ الْمُكْرَمَةِ بِه مَوْزَهْ مَكَّةَ مَكْرَمَهْ مِي رُويْمِ اَهْلًا وَ سَهْلًا بِكُمْ. تَفَضَّلُوا. اِرْگُوبُوا. خُوشْ اَمَدِيدِ. بَفَرْمَايِيدِ. سُوَارِ شُويْدِ.

كَمْ رِيَالًا تَأْخُذُ مِنَّا؟ چَندِ رِيَالِ اَزْ مَا مِي گِيرِي؟ اَرْبَعِينَ رِيَالًا چَهلِ رِيَالِ

الْأَجْرَةُ غَالِيَةٌ. نَحْنُ ثَلَاثَةٌ أَشْخَاصٌ كَرَاهِيَهْ گِرَانِ اَسْت. مَا سَهْ نَفْرِيمُ عَفْوًا؛ ثَلَاثُونَ رِيَالًا. لِكُلِّ زَائِرٍ عَشْرَةُ رِيَالَاتٍ. بِيخَشِيدِ؛ سِي رِيَالِ. بَرَايِ هَرِ زَائِرِيْ دَهْ رِيَالِ.

هَلْ تَقْبَلُ النُّفُودَ الْإِيرَانِيَّةَ؟ أَيَا پُولِ اِيرَانِيْ مِي پَذِيرِيدِ؟ نَعَمْ. لَا بَأْسَ. يَا شَبَابُ، هَلْ أَنْتُمْ اِيرَانِيُونَ؟ بَلَهْ؛ اَشْكَالِيْ نَادَرُ. أَيَا جُوانِ هَا، أَيَا شَمَا اِيرَانِيْ هَسْتِيدِ؟

نَعَمْ وَ مِنْ أَيْنَ أَنْتِ؟ اَنَا بَاكِسْتَانِيٌّ وَ أَشْ لِيْ هُنْفًا فِي وَطَنِيْ كُنْتُ أَشْتَعَلُّ فِي الْمَرْزَعَةِ.

بَلَهْ وَ شَمَا اِهْلِ كَجَا هَسْتِيدِ؟ مَنِ پَاكِسْتَانِيْ هَسْتِمُ وَ اَيْنِجَا كَارِ مِي كِنَمُ. دَرْمِيهِنَمُ دَرِ مَرْزَعَهْ كَارِ مِي كَرْدَمُ.

أَرَأَيْتِ الْمُتَحَفَ حَتَّى الْآنَ؟ أَيَا تَا حَالَا مَوْزَهْ رَا دِيدَهْ اِي؟ لَا؛ مَا رَأَيْتُهُ. مَا عِنْدِي فُرْصَةٌ. نَهْ؛ نَدِيدَهْ اَمُ. فُرْصَتُ نَدَارَمُ. (فُرْصَتِيْ نَدَارَمُ)

لِمَاذَا مَا ذَهَبْتَ إِلَى هُنَاكَ؟! چَرا بَه اَنجَا نَرَفْتَهْ اِي؟ لِأَنِّي أَشْتَعَلُّ مِنَ الصَّبَاحِ حَتَّى الْمَسَاءِ. زَيرَا مَنِ اَزْ صَبْحِ تَا شَبِ كَارِ مِي كِنَمُ.

عَفْوًا. كَمْ السَّاعَةُ؟ بِيخَشِيدِ. سَاعَتُ چَندِ اَسْت؟ الْعَاشِرَةُ نَهَامًا دَهْ تَامًا ..

تَعَالَيْ مَعْنَا. نُمُ نَرْجِعُ مَعًا؛ هَمْرَاهْ مَا بِيَا. سَپَسْ بَاهَمُ بَرْمِي گَرْدِيمُ.

هَلْ تَقْبَلُ؟ أَيَا مِي پَذِيرِي؟ (قَبُولِ مِي كِنِي؟) لَا؛ لَا أَقْدِرُ. شُكْرًا جَزِيلًا. نَهْ؛ هَمِي تُوَانَمُ. بَسِيَارِ سَپَاسْگَزَارَمُ.

جَوَارُ بَيْنَ الزَّائِرِ وَ دَلِيلِ الْمُتَحَفِ: كُفْتُ وَ كُوبِيْ مِيَانِ زَائِرِ وَ رَاهِنَمَايْ مَوْزَهْ

مَاذَا فِي هَذَا الْمُتَحَفِ؟ دَرِ اَيْنِ مَوْزَهْ چَه چِيزِيْ هَسْتِ؟ اَثَارُ التَّارِيخِيَّةِ لِلْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ اَثَارِ تَارِيخِيْ حَرَمَيْنِ شَرِيفَيْنِ. (دُو حَرَمِ شَرِيفِ)

مَا ذَلِكَ الْعَمُودُ؟ اَنِ سَتُونِ چِيسْتِ؟ الْعَمُودُ الْخَشْبِيُّ لِلْكَعْبَةِ. سَتُونِ چُوبِيْ كَعْبَه.

وَ مَا هَذِهِ اَثَارُ؟ وَ اَيْنِ اَثَارِ چِيسْتِ؟ بَابُ الْمِنْبَرِ الْقَدِيمِ لِلْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ؛ دَرِ مَنبَرِ قَدِيمِيْ مَسْجِدِ نَبَوِيْ؛

اَثَارُ بِنْتِ زَمْرَمَ؛ صُورُ الْحَرَمَيْنِ وَ مَقْبَرَةُ الْبَقِيْعِ؛ وَ اَثَارُ جَمِيلَةٌ أُخْرَى. اَثَارِ چَاهِ زَمْرَمَ؛ عَكْسِ هَايِ دُو حَرَمِ وَ مَقْبَرَهْ (قَبْرَسْتَانِ) بَقِيْعِ؛ وَ اَثَارِ زَبِيَايِ دِگَرِيْ

أَشْكُرُكَ عَلَى تَوْضِيحَاتِكَ الْمُفِيدَةِ. بَه خَاطِرِ تَوْضِيحَاتِ سُوْدَمَنْدَتَانِ سَپَاسْگَزَارَمُ. لَا شُكْرَ عَلَى الْوَاچِبِ. وَظِيْفَهْ بُوْدَ، تَشْكُرُ لَازِمِ نِيسْتِ.

الدَّرْسُ التَّاسِعُ: نُصُوصٌ حَوْلَ الصَّحَّةِ: مَتْنِ هَايِيْ دَرِبَارَهْ بَهْدَاثِ

فَهَذَا لُ الْأَلْوَانِ: بَعْضُ النَّاسِ يَظُنُّونَ بِأَنَّ الْأَلْوَانَ لِلتَّلْوِينِ أَوْ لِلرَّسْمِ أَوْ لِلتَّرْزِيهِ فَقَطَّ

بهترین رنگ ها: برخی از مردم گمان می کنند که رنگ ها فقط (تنها) برای رنگ آمیزی یا نقاشی کردن یا تزئین (زینت دادن) هستند. وَلَكِنْ هَلْ سَأَلْنَا أَنْفُسَنَا يَوْمًا: هَلْ يُمَكِّنُ مُعَالَجَةُ الْأَمْرَاضِ بِالْأَلْوَانِ؟ مَا هُوَ تَأْثِيرُ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ؟

ولی آیا روزی از خودمان پرسیده ایم: «آیا درمان بیماری ها با رنگ ها ممکن است؟ (امکان دارد؟) تأثیر رنگ های مختلف (گوناگون) چیست؟»

يَعْتَقِدُ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ أَنَّ لِلْأَلْوَانِ تَأْثِيرًا عَلَيْنَا بَعْضُ مِنْ دَانِشْمَنْدَانِ مُعْتَقِدِنْدِ (بر این باورند) که رنگ ها بر ما تأثیر دارند.

إِنَّ أَحَبَّ الْأَلْوَانِ إِلَى الْعَيْنِ، الْأَلْوَانَ الطَّبِيعِيَّةَ الَّتِي نَشَاهِدُهَا حَوْلَنَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَ هِيَ اللَّوْنُ الْأَخْضَرُ وَاللَّوْنُ الْأَزْرَقُ السَّمَاوِيُّ ثُمَّ اللَّوْنُ الْأَصْفَرُ مِثْلَ لَوْنِ بَعْضِ أَوْرَاقِ الْخَرْيفِ. قطعاً محبوب ترین رنگ ها برای چشم، رنگ های طبیعی ای است که شب و روز در اطراف (پیرامون) خودمان می بینیم که عبارت اند از: رنگ سبز و رنگ آبی آسمانی سپس رنگ زرد، مانند رنگ بعضی برگ های پاییز.

أَمَّا النَّوْرُ الْحَمْرُ فَتَشْعُرُ بِالتَّعَبِ عِنْدَمَا تَنْظُرُ إِلَيْهِ لِأَنَّهُ يُحَرِّكُ الْأَعْصَابَ

اما رنگ سرخ، وقتی به آن نگاه می کنیم احساس خستگی می کنیم؛ زیرا آن اعصاب را تحریک می کند. فَتَقَانُونَ الْمُرُورَ يَسْتَحْدِمُهُ فِي الْأَمَاكِنِ الَّتِي بِحَاجَةِ إِلَى النِّتْبَاهِ كَالْإِشَارَاتِ الْمُرُورِ؛

در نتیجه قانون راهنمایی و رانندگی در جاهایی (اماکنی) که نیاز به توجه دارد، مانند علامت های راهنمایی و رانندگی آن را به کار می گیرند؛

أَمَّا عَرَفَ النَّوْفُضَفَالَا لَمْ فِيهَا اسْتِخْدَامُ الْأَلْوَانِ الْمُهَدِّتَةِ لِلْأَعْصَابِ كَاللَّوْنِ الْبَنَفْسَجِيِّ.

اما اتاق های خواب بهتر است که در آن رنگ های آرام بخش اعصاب مثل رنگ بنفش به کار گرفته شود.

فیتامین «A» مِنْ فَوَائِدِ فِيتامين «إ» زِيَادَةُ وَزْنِ الْأَطْفَالِ وَفِيتامين آ: از فایده های ویتامین آ افزایش وزن کودکان است وَ هُوَ مُفِيدٌ لِلْعَيْنِ وَ كَانَ الطِّيَارُونَ فِي الْحَرْبِ الْعَالَمِيَّةِ الثَّانِيَةِ يَتَنَاوَلُونَهُ قَبْلَ ابْتِدَاءِ الْغَارَاتِ اللَّيْلِيَّةِ

این ویتامین برای چشم سودمند است و خلبان ها در جنگ جهانی دوم پیش از آغاز حملات شبانه می خوردند وَ هَذَا الْفِيتامينُ مَوْجُودٌ فِي النَّبَاتَاتِ وَالْفَوَاكِهِ بِاللَّوْنِ الْأَصْفَرِ كَالْمِشْمِشِ وَالْجَزَرِ وَقِشْرِ الْبُرْتَقَالِ.

واین ویتامین در گیاهان و میوه های به رنگ زرد مانند زردآلو، هویج و پوست پرتقال موجود است.

فیتامین (سی) C يَوْجَدُ هَذَا الْفِيتامينُ فِي الْحَلِيبِ الطَّازِجِ وَلِكِنَّهُ لَا يَوْجَدُ فِي الْحَلِيبِ الْمَجْفَفِ

ویتامین ث: این ویتامین در شیر تازه وجود دارد (یافت می شود)، ولی در شیر خشک وجود ندارد (یافت نمی شود) وَ الْأَطْفَالُ الَّذِينَ يَتَنَاوَلُونَهُ وَحْدَهُ، فِي أَكْثَرِ الْأَوْقَاتِ يَحْدُثُ لَهُمْ صَعْفٌ فِي السَّاقَيْنِ

و کودکانی که تنها آن را می خورند بیشتر اوقات برایشان ناتوانی (ضعف) ساق هایشان می آید. وَ يُمَكِّنُ تَعْوِضُ هَذَا النِّقْصِ فِي التَّغْذِيَةِ يَتَنَاوَلُ عَصِيرَ اللَّيْمُونِ أَوْ عَصِيرَ الْبُتْقَالِ.

و این کمبود (نقص) در تغذیه (خوراک) با خوردن آب لیمو یا آب پرتقال جبران می شود.

الدَّرْسُ الْعَاشِرُ: الْأَمَانَةُ: امانتداری

أَرَادَ مُسَافِرٌ تَسْلِيمَ نَقُودِهِ إِلَى شَخْصٍ أَمِينٍ مَسَافِرِي خَوَاسْتِ پُولِش (پول هایش) را به شخص امانتداری بدهد.

فَدَهَبَ إِلَى قَاضِي بَلَدِهِ وَقَالَ لَهُ: إِنِّي سَوَفَ أُسَافِرُ وَأُرِيدُ تَسْلِيمَ نَقُودِي عِنْدَكَ أَمَانَةً وَسَوَفَ أَسْتَلِمُهَا مِنْكَ بَعْدَ رُجُوعِي.

پس نزد قاضی شهرش رفت و به او گفت: «من مسافرت خواهم کرد و می خواهم پولم را نزد تو به امانت بگذارم و پس از برگشتنم از تو پس خواهم گرفت فَقَالَ الْقَاضِي: لَا بَأْسَ، اجْعَلْ نَقُودَكَ فِي ذَلِكَ الصُّنْدُوقِ.» فَوَضَعَ الرَّجُلُ نَقُودَهُ فِي الصُّنْدُوقِ.

«قاضی گفت: اشکالی ندارد، پولت را در آن صندوق بگذار.» و مرد پول هایش را در صندوق گذاشت.

وَلَمَّا رَجَعَ مِنَ السَّفَرِ؛ دَهَبَ عِنْدَ الْقَاضِي وَ طَلَبَ مِنْهُ الْأَمَانَةَ، فَقَالَ الْقَاضِي: إِنِّي لَا أَعْرِفُكَ.

و وقتی که از سفر برگشت؛ نزد قاضی رفت و امانت را از او خواست قاضی به او گفت: من تو را نمی شناسم.

حَزَنَ الرَّجُلُ فَدَهَبَ إِلَى حَاكِمِ الْمَدِينَةِ وَ شَرَحَ لَهُ الْقِصَّةَ مَرْدَعْمِگِنِ شَد وَ بَه نَزْد حَاكِمِ شَهْرِ رَفْت وَ قِضِيَه رَا بَرَايِش شَرْح دَاد. فَقَالَ الْحَاكِمُ: سَيَأْتِي الْقَاضِي إِلَيْ عَدَا؛ فَادْخُلْ عَلَيْنَا فِي الْمَجْلِسِ وَ اطْلُبْ أَمَانَتَكَ مِنْهُ.

حاکم گفت: فردا قاضی نزد من خواهد آمد؛ در مجلس پیش ما بیا (بر ما وارد شو) و امانتت را از او بخواه.

و فِي الْيَوْمِ التَّالِي عِنْدَمَا جَاءَ الْقَاضِي إِلَى الْحَاكِمِ، قَالَ لَهُ الْحَاكِمُ: وَ دَر رُوز بَعْدِ وَقْتِي كَه قَاضِي نَزْد حَاكِمِ أَمَد، حَاكِمِ بَه أَوْ كَفْت: «

إِنِّي سَوَفَ أُسَافِرُ إِلَى الْحَجِّ فِي هَذَا الشَّهْرِ وَأُرِيدُ تَسْلِيمَ أُمُورِ الْبِلَادِ إِلَيْكَ لِأَنِّي مَا رَأَيْتُ مِنْكَ إِلَّا الْأَمَانَةَ

من در این ماه به حج سفر خواهم کرد و می خواهم امور (کارهای) کشور (سرزمین) را به تو تحویل دهم (بسپارم) چون من از تو جز امانتداری ندیده ام. وَ فِي هَذَا الْوَقْتِ لَحَاحَ صَاحِبِ الْأَمَانَةِ وَ سَلَّمَ عَلَيْهِمَا وَقَالَ وَ دَر اَيْنِ وَقْتِ صَاحِبِ اَمَانَتِ وَارَد شَد وَ بَه أَنَّهُمَا (آن دو) سَلَام كَرَد وَ كَفْت: «

أَيُّهَا الْقَاضِي، إِنَّ لِي أَمَانَةً عِنْدَكَ. وَضَعْتُ نَقُودِي عِنْدَكَ.» قَالَ الْقَاضِي: «هَذَا مِفْتَاحُ الصُّنْدُوقِ. اسْتَلِمْ نَقُودَكَ.»

ای قاضی، امانتی نزد تو دارم. پولم را نزد تو گذاشته ام.» قاضی گفت: «این کلید صندوق است. پولت را تحویل بگیر.»

بَعْدَ يَوْمَيْنِ دَهَبَ الْقَاضِي عِنْدَ الْحَاكِمِ وَ تَكَلَّمَ مَعَهُ حَوْلَ ذَلِكَ الْمَوْضُوعِ. فَأَجَابَ الْحَاكِمُ:

پس از دو روز قاضی نزد حاکم رفت و با او درباره آن موضوع صحبت کرد. حاکم جواب داد:

أَيُّهَا الْقَاضِي، مَا اسْتَرْجَعْنَا أَمَانَةَ ذَلِكَ الرَّجُلِ إِلَّا بَعْدَمَا أَعْطَيْنَاكَ كُلَّ الْبِلَادِ؛ فَبِأَيِّ شَيْءٍ نَسْتَرْجِعُ الْبِلَادَ مِنْكَ؟ ثُمَّ أَمَرَ بِعَزْلِهِ.

ای قاضی، امانت آن مرد را از تو پس نگرفتیم مگر بعد از اینکه همه کشور را به تو دادیم؛ با چه چیزی کشور را از تو پس بگیریم؟»! سپس دستور به برکناری او داد. (دستور داد او را برکنار کنند).

لَا تَنْظُرُوا إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِهِمْ وَ صَوْمِهِمْ وَ كَثْرَةِ الْحَجِّ .. وَلَكِنْ انظُرُوا إِلَى صِدْقِ الْحَدِيثِ وَ أَدَاءِ الْأَمَانَةِ.» رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

به زیادی نمازشان و روزه شان و زیادهای حج نگاه نکنید... ولی به راستگویی و امانتداریشان نگاه کنید.